

T.S. Eliotovo shvatanje tradicije i klasika. (Традиција и индивидуални таленат. Шта је класик?)

T.S. Eliot је у исто време критичар и песник, па говорећи о његовој критици морамо обратити пажњу на његову поезију, а говорећи о поезији узимамо у обзир и његову критику, у којој је био подједнако утицајан. Разлике између Елиота као критичара и Елиота писца су значајне, а то видимо када упоредимо дела „Традиција и индивидуални таленат“ или „Функција критике“ са „Пустом земљом“ или „Четри квартета“, ретко ко би могао приметити да их је писала иста особа. При поређењу са Валеријем, који је свестан чињеници да је песник и то исказује у својој критици, Елиот се труди да што више сакрије песника, због тога је у енглеској књижевности традиција да се оштро и прецизно раздвоје критичар и песник. Однос енглеске књижевности према овом ставу је различит. Једни сматрају да је његова поезија у савршеном складу са његовом критиком, она је најбољи коментар његове поезије, критика сопствене песничке праксе. Други сматрају да он никада није писао ону врсту поезије за коју се залагао, иако не поричу да се приликом писања критике највише ослањао на сопствено песничко искуство и не поричу чак ни његову тврдњу да се поезија бави актуалним, а критика идеалним. Критичар у својим делима има ограничења која не важе за песника, он је дужан да се, по Елиоту, позове на песничка искуства, хтео то или не. Када говори о сопственој поезији, стаје у њену одбрану, али говори и уопштено о поезији, јер и његова поезија и критика имају одређени степен универзалности. Елиотова критика у одређеном смислу брани ону врсту поезије коју пише Елиот песник.

У складу своје теме „Традиција и индивидуални таленат“ и објашњења појма „класик“, Елиот се осврће на рационализам, формализам, уводи појам радионичке критике, традиције, класика, песника – медијума, објективног корелатива, ове појмове повезује са читавом литературом. За његово схватање је од изузетног значаја и осећање историје, а безличност поезије повезује са безличношћу песника. Као материјал за извођење дефиниција и ставова служе му дела Вергилија, Дантеа, Драјдена, Француских симболиста и Бодлера, Поа, Блејка, Хомера..., многе критике различитих аутора, класична дела, а традицију у језику објашњава на основу грчког и изумрлог латинског језика.

Шта је класик?

О Вергилију говори да је поново написао читаву латинску поезију, што се може применити и на Елиота, „Он је поново написао читаву енглеску поезију“. Сматра да при објашњењу појма „класик“ никако не сме заобићи Вергилија, овај појам може имати више значења, али њега занима искључиво „класик“ у смислу „стандардног писца“. Елиот жели да истакне његову величину, трајност и значај неког књижевника у његовој сфери занимања. Тако говори о „Петом разреду у Св. Доминику“ као о класичном прозном делу о средњошколцу, а о „Хендли Кросу“ као о класичном делу о лову, а другом приликом под „класичном“ подразумева грчку и латинску књижевност.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com